

Δέκα χρόνια αισθητής απουσίας του Χριστόδουλου Πέτσα

του δρος Χρίστου Γ. Αριστείδου
Πρώην Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης και νυν
Διευθυντή του Κοινωφελούς, Επιστημονικού και Πολιτιστικού
Ιδρύματος «Φώτος Φωτιάδης»

Στις 30 Οκτωβρίου 2015 συμπληρώνονται δέκα χρόνια από την αποδημία εις Κύριον του μακαριστού Χριστόδουλου Πέτσα, ενός σπάνιου, αξιόλογου και αξιαγάπητου τέκνου της Κυθρέας. Έφυγε πλήρης ημερών, όρθιος και ακαταμάχητος μέχρι τέλους. Ακόμη και από το κρεβάτι του πόνου, κατά την ολιγοήμερη επιθανάτια δοκιμασία του, παρακολουθούσε με αγωνία τις πολιτικές εξελίξεις και τους αγώνες της αγαπημένης του πατρίδας. Δυστυχώς έφυγε με τον καημό ότι δεν πρόλαβε να ζήσει την πολυπόθητη μέρα της επιστροφής στην αγαπημένη του Κυθρέα και τον Κεφαλόβρυσό της που τόσο πρόβαλλε και υμνούσε στις αξιόλογες καλογραμμένες μελέτες του και την πατριωτική πολιτική του αρθρογραφία, στην οποία διατράνωνε τον πόδο της επιστροφής και την ανάγκη εντατικοποίησης του αγώνα για απελευθέρωση των σκλαβωμένων εδαφών μας, που μας άφησε ως ιερά παρακαταθήκη.

Θεωρώ ότι τα δέκα χρόνια μετά αποτελούν αρκετό χρόνο που μας επιτρέπει να προβούμε σε μία σύντομη αλλά περιεκτική και σφαιρική αξιολόγηση της πολύπλευρης εθνικής, κοινωνικής, εκπαιδευτικής, εκδοτικής και άλλης προσφοράς του μεγάλου αυτού άνδρα της Κυθρέας από μία απόσταση χρόνου και να αποδώσουμε τα επιβαλλόμενα εύσημα, για πολλούς λόγους, μεταξύ αυτών και για παραδειγματισμό των νεοτέρων.

Υπήρξε καταξιωμένος εκπαιδευτικός και αξιόλογος ευπατρίδης με μεγάλη προσφορά στην Κυπριακή εκπαίδευση, την οποία υπηρέτησε με πολλή αγάπη και ιδιαίτερο ζήλο για 36 ολόκληρα χρόνια (1939-1975), από τα οποία τα 20 από τη θέση του Διευθυντή Α΄ Δημοτικού Σχολείου, καταγράφοντας μια εξαιρετικά επιτυχή επαγγελματική σταδιοδρομία κατά τη διάρκεια της οποίας προσέφερε τις ανεκτίμητες υπηρεσίες του σε πολλές μικρές και μεγάλες κοινότητες.

Ως πολυγραφότατος συγγραφέας, αγωνιστής, φλογερός πατριώτης και δημοκρατικός παράγοντας καλλιεργούσε και προωθούσε παντού και πάντοτε τη συνεργασία, την αλληλεγγύη, την πατριωτική δράση και αγωνιστικότητα, σπάνιες αρετές ένεκα των οποίων έχαιρε μεγάλου σεβασμού και καθολικής αποδοχής και εκτίμησης. Αγαπούσε με πάθος ολόκληρη την Κύπρο και ιδιαίτερα την αγαπημένη του Κυθρέα και τη γύρω περιοχή την οποία υπηρέτησε πιστά από

κάθε προσφερόμενη έπαλξη. Πληγωμένος από τη βάρβαρη τουρκική εισβολή του 1974 και την παρατεταμένη παράνομη κατοχή μεγάλου μέρους της πατρίδας μας, αγωνιζόταν σκληρά με όλες τις δυνάμεις του για να εμψυχώνει τη δέληση και να κρατά ακλόνητο το αγωνιστικό φρόνημα όλων των συμπατριωτών μας και ιδιαίτερα των συγχωριανών του και των κατοίκων της γύρω περιοχής. Ήταν πάντοτε παρών σε κάθε αντικατοχική πορεία, αγρυπνία, συλλαλητήριο, επίσκεψη σε ξένες πρεσβείες για επίδοση ψηφισμάτων, σε εκδηλώσεις σε οδοφράγματα, συγκεντρώσεις, διαμαρτυρίες και άλλες εκδηλώσεις που ενίσχυαν τον αντικατοχικό αγώνα του λαού μας και πρωτοστατούσε στη διοργάνωσή τους. Είχε ταυτιστεί με κάθε Κυθρεώτη, τον κάθε Κερυνειώτη, τον κάθε Αμμοχωστιανό, τον κάθε Μορφίτη και κάθε άλλο γνήσιο πατριώτη που διψούσε για δικαίωση και αγωνιζόταν για την απελευθέρωση της αγαπημένης γενέθλιας γης του. Πάντα ακούραστος και αισιόδοξος για την επιστροφή.

Θα ήταν σοβαρή παράλειψη αν δεν αναφερόμασταν ιδιαίτερα στη μεγάλη προσφορά του και ως συγγραφέα, διευθυντή, εκδότη και χαλκέντερου ερευνητή που με τη γόνιμη κάλαμό του μας κληροδότησε πολυάριθμες αξιόλογες μελέτες. Αυτές αποτελούν το απαύγασμα της ευρυμάθειάς του αλλά και το αποτέλεσμα της σοβαρής, επίπονης και ενδελεχούς έρευνας που διενεργούσε, επισκεπτόμενος καθημερινά όλες τις αξιόλογες βιβλιοθήκες της Λευκωσίας και το Δημόσιο Κρατικό Αρχείο. Οι μελέτες του συνδέονταν, ως επί το πλείστον, με την ιστορία, τη λαογραφία και την ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής της Κυθρέας. Δημοσιεύονταν και εμπλουτίζαν το έγκυρο περιοδικό **Ελεύθερη Κυθρέα**, που αποτελεί το εκφραστικό όργανο του προσφυγικού Σωματείου **Ελεύθερη Κυθρέα** για τριάντα συναπτά μέχρι τώρα χρόνια, ενημερώνοντας και εμψυχώνοντας τους Κυθρεώτες στην Κύπρο και στο εξωτερικό για τη μακραίωνη ιστορία και τον πολιτισμό, τους δρούλους, τις παραδόσεις και τους αγώνες τους και κρατά άσβεστη τη φλόγα και ασίγαστο τον πόθο τους για επιστροφή στην πατρώα γη.

Μια άλλη αρετή του Χριστόδουλου Πέτσα είναι ότι ως άριστος δάσκαλος άφησε καλούς μαθητές και άξιους στενούς συνεργάτες στους οποίους παρέδωσε τη σκυτάλη και ενέπνευσε τη δική του αγωνιστικότητα, που σήμερα συνεχίζουν το σημαντικό έργο του σε διάφορους τομείς. Αυτή είναι μια σημαντική κληρονομιά του μεγάλου αυτού τέκνου της Κυθρέας. Στον τομέα της έκδοσης του περιοδικού **Ελεύθερη Κυθρέα**, θα πρέπει να τονιστεί ότι άξιος συνεχιστής του είναι η θυγατέρα του κα Ανθή Πέτσα Σαββίδη, για πολλά χρόνια Λειτουργός της Αρχής Λιμένων, που με την εκλεκτή ομάδα συνεργατών της, για μια δεκαετία τώρα από την αποδημία του μακαριστού Χρ. Πέτσα, συνεχίζουν να εκδίδουν ανελλιπώς και να εμπλουτίζουν το σημαντικό αυτό περιοδικό.

Ένεκα της μακράς, αφιλοκερδούς και σημαντικής προσφοράς του στην Κυθρέα, τη γύρω περιοχή και ολόκληρη την Κύπρο ο Χριστόδουλος Πέτσας ήταν πολύ αγαπητός, εκτιμάτο ιδιαίτερα και έχαιρε μεγάλης αναγνώρισης από όλους όσοι είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν. Η πολιτεία, η κοινότητα της Κυθρέας, διάφορες οργανώσεις, οργανισμοί και οργανωμένα σύνολα, εκτιμώντας την απροσμέτρητη αυτή προσφορά του, τον τίμησαν με διάφορες διακρίσεις. Αναφέρουμε τις κυριότερες.

Η Κυπριακή κυβέρνηση αναγνωρίζοντας τη σημαντική του προσφορά στο κοινωνικό σύνολο, το 1995 τον διόρισε Κοινοτάρχη Αγίας Μαρίας Κυθρέας, τιμητικό αξίωμα που κατείχε μέχρι τον θάνατό του, το Σωματείο «Ελεύθερη Κυθρέα» το 1993 τον τίμησε για την προσφορά του στην Παιδεία, τον Μάρτιο του 1999 η Επιτροπή του Ιερού Ναού Φανερωμένης, λόγω δωρεών στην Εκκλησία τον ανακήρυξε μαζί με τη σύζυγό του σε δωρητές του Ναού και τα ονόματά τους αναγράφηκαν στην ειδική μαρμαρίνη πλάκα των Δωρητών του Ναού. Τον Μάιο του 2002 τιμήθηκε από την Πολιτιστική Κίνηση Περιοχής Κυθρέας «Η Επιτροπή» για την Πνευματική, Πολιτιστική, Εθνική και Κοινωνική του προσφορά στον τόπο. Τον Ιούνιο του 2002 τιμήθηκε από το κόμμα των Νέων Οριζόντων για τους αγώνες του για λευτεριά και επιστροφή. Τον Οκτώβριο του 2003 ο Πνευματικός, Αθλητικός Όμιλος Κυθρέας τον τίμησε για τη συνολική προσφορά του στην Κοινότητα Κυθρέας και τον Φεβρουάριο του 2005 τιμήθηκε από τον Όμιλο Γυναικών Κυθρέας ως «Ο Άνθρωπος, ο Εκπαιδευτικός, ο Ακούραστος Μαχητής και Αγωνιστής» στην υπηρεσία της πατρίδας για μια δίκαιη λύση και επιστροφή στην όμορφη Κυθρέα.

Προσωπικότητες όπως ο Χριστόδουλος Πέτσας θα παραμένουν πάντοτε στη μνήμη κάθε αγνού Κυπρίου που αγαπά την πατρίδα του. Πρέπει να μνημονεύονται και να τιμούνται, επειδή αποτελούν προσωποποίηση του αγώνα ενάντια στην κατοχή, στην απεμπόληση πατρίδων και στην υποδούλωση. Αποτελούν αιώνιους φωτεινούς φάρους που καθοδηγούν τους λαούς πώς ν' αγωνίζονται και να περιφρουρούν τα ιερά και τα όσιά τους. Ενοσρκώνουν τον γνήσιο πατριωτισμό, την αγωνιστικότητα και την αέναη πάλη για πρόοδο και προκοπή. Είναι οδοδείκτες πορείας που δείχνουν τον δρόμο στις επερχόμενες γενιές και τις βοηθούν να μη «ξεστρατίσουν».

Ύστερα έμαδεν.
Πως τα σιέρκα
ένεν μόνον για να ζυμώνουν πρόσφορα, πίττες,
ξεροτήανα για τα Φώτα,
φλαούνες για τη Λαμπρήν.

Ύστερα έμαδεν.
Πως με τα σιέρκα,
ογιαν την αδασιάν
κρατείς πάνω σου σφικτά τους αδδούς σου,
μεν πα τζαι ρίψουν τους
οι άνεμοι που φυσούσιν.

Έλενα Σιούφτα

Αφιερωμένο σε όλες τις μάνες της Τουρκικής Εισβολής του 1974